

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
bytem X
zastoupen advokátkou Mgr. Ivanou Hákovou
sídlem Sokolská 1365, Liberec

proti

žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie
Libereckého kraje
sídlem nám. Dr. E. Beneše 584/24, Liberec

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve vykázaní žalobce ze společného obydlí na adrese X, Liberec dne 23. 3. 2022 v 2:30 hod.

takto:

- I. Určuje se, že zásah žalované spočívající ve vykázaní žalobce ze společného obydlí na adrese X, Liberec dne 23. 3. 2022 v 2:30 hod., byl nezákonný.

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 581 Kč, k rukám advokátky Mgr. Ivany Hákové, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Podanou žalobou se žalobce domáhá vyslovení nezákonnosti vykázání ze společného obydlí s bývalou družkou X (dále jen „ohrožená osoba“) příslušníkem žalované prap. X dne 23. 3. 2022 v 2:30 hod. ze společného obydlí na shora uvedené adrese.
2. K vykázání došlo na základě oznámení ohrožené osoby, kterou měl žalobce údajně dne 22. 3. 2022 v době okolo 23:00 hod. překvapit na balkoně přízemního bytu, který měli spolu pronajatý, v době, kdy kouřila, a měl ji vtáhnout do bytu, kde jí měl vyhrožovat, slovně a fyzicky ji napadat, domáhat se po ní vydání mobilního telefonu pod pohrůžkou. V průběhu incidentu měla ohrožená osoba požádat žalobce o možnost jít si zakouřit, čehož měla využít, vyskočit z balkonu a běžet na OOP Vesec v Liberci. Žalobce popřel, že by se vůči ohrožené osobě popsaného jednání dopustil. Uvedl důvody, pro které považuje obvinění ze strany ohrožené osoby za účelové.
3. Nezákonnost postupu žalované spatřoval žalobce v tom, že byl vykázán dne 23. 3. 2022 v 2:30 hod. pouze na podkladě neproověřené verze ohrožené osoby ze dne 23. 3. 2022 cca v 1:42 hod. Před samotným vykázáním neproběhl oproti podání vysvětlení ohrožené osoby žádný telefonát s žalobcem, v rámci kterého by mohl sdělit svou verzi. Před vykázáním neproběhlo ohledání na místě za účelem ověření, zda se v bytě nachází žalobce, kterého by policisté mohli rovnou vytěžit, nebo zda místo vykazuje stopy konfliktu. Neproběhlo ani vytěžení potencionálních svědků, např. sousedů. Neproběhl ani následný osobní pohovor se žalobcem k podání vysvětlení. Přitom ohrožená osoba věděla, že žalobce se zdržuje v domě své matky, na kterou měla adresu i telefon, věděla, kde žalobce pracuje, žalobce tedy mohl být po incidentu reálně vytěžen.
4. Policie provedla jen povinné vyplňování dotazníku SARA DN. Ten má být pouze vodítkem, zda se vykázáním mají policisté zabývat. Dotazník vyplňoval prap. X, avšak rozhodnutí o vykázání učinil prap. X. Dotazník by měl vyplňovat ten policista, který o věci nejvíce disponuje informacemi, tedy prap. X. Dotazník byl vyplněn pod č. j. X, i když ohrožená osoba podala vysvětlení dne 23. 3. 2022 v 1:44 hod. pod č. j. X, čas ukončení nebyl vyplněn. Dotazník byl tedy vyplněn dříve, než bylo podáno vysvětlení ohrožené osoby, což podle žalobce není správné. Po podání vysvětlení ohrožené osoby má být vyplněn dotazník policistou, aby vyhodnotil, zda by věc mohla být na vykázání či nikoli, a na základě dotazníku by měl policista dále zjišťovat relevantní údaje.
5. Rozhodnutí o vykázání bylo provedeno v 2:30 hod., tedy prakticky bezprostředně po podání vysvětlení ohroženou osobou. Za dané situace neobstojí argument, že ohrožená osoba působí věrohodně, pokud policista alespoň jedním úkonem neověřil jí tvrzenou verzi konfrontací s žalobcem, či jakýmkoli dalším ze zmíněných kroků. Policista zřejmě pouze učinil dotaz na osobu žalobce, ze kterého vyplývá, že k osobě žalobce nebylo v databázi nic nalezeno, s výjimkou běžné kontroly dne 31. 5. 2020.

6. Žalobce namítal, že alespoň některý ze zmíněných kroků měl a mohl policista učinit a neučinil, přestože byt se nacházel nejvýše 15 min. od policejního oddělení. Přitom policisté po podání vysvětlení a rozhodnutí o vykázání dovezli ohroženou osobu do bytu. Žalobce v bytě neviděli, neshledali žádné známky konfliktu, ani nezkoušeli vytěžit nikoho ze sousedů, jak vyplývá z úředního záznamu č. j. X ze dne 23. 3. 2022 v 2:45 hod. Čas úkonu je uveden ve všech úředních záznamech s výjimkou úředního záznamu ze dne 23. 3. 2022, č. j. X, o tom, že měl být žalobce telefonicky vyrozuměn o vykázání. Telefonát, který se však neodehrál hned po vykázání, ale později, po obsahové stránce neodpovídá, neboť žalobci bylo pouze sděleno, že si má něco vyzvednout na policii a byl domluven den a místo.
7. Ohrožená osoba přišla s verzí, kterou v danou dobu neopírala o jakýkoli důkaz. Lékařská zpráva o údajných zraněních byla vyhotovena až dne 24. 3. 2022 v 16:57 hod., tedy den po vykázání, žalovaná ji v době vykázání neměla k dispozici, vzhledem k časovému odstupu není možné k obsahu lékařské zprávy přihlížet. Z lékařské zprávy nadto vyplývá, že ohrožená osoba je bez přesvědčivých známek čerstvých traumatických změn, po vizuální stránce bez známek popisovaného napadení. Na fotografiích ohrožené osoby nejsou zřejmé hematomy, přitom ohrožená osoba uvedla, že žalobce ji měl nejméně třikrát dát facku do levé tváře a držet ji bolestivě za čelist. Svá tvrzení ohrožená osoba neopírala o žádný objektivní důkaz, např. vzájemnou SMS komunikaci s žalobcem, v níž by jí vyhrožoval, vulgárně ji napadal atd., díky které by policie mohla věřit verzi ohrožené osoby. Přitom vykázání je jeden z necitelnějších zásahů do práv vykázaného, v tomto směru žalobce odkázal na rozsudky Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 9. 2020, č. j. 22 A 47/2012-60, a Městského soudu v Praze ze dne 22. 11. 2017, č. j. 5 A 151/2016-86, a rovněž Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 31. 3. 2009, č. j. 5 As 84/2008-81, z nichž vyplývá, že před samotným aktem vykázání by žalovaná měla ověřit věrohodnost a vážnost tvrzení ohrožené osoby.
8. Žalobce dále odkázal na usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 10. 5. 2022, č. j. 36 Co 134/2022-37, jímž bylo zrušeno rozhodnutí Okresního soudu v Liberci, který vydal předběžné opatření, jímž žalobci uložil, aby se zdržel kontaktu s poškozenou. To, že nebyly splněny podmínky pro vydání předběžného opatření, potvrzuje správnost žalobcovy argumentace.
9. Žalobce zopakoval, že policista měl před vykázáním zajistit další úkony, které mohl spojit s ohledáním na místě ještě před rozhodnutím o vykázání. Měl zjistit, zda se žalobce nenachází v předmětném bytě. Pokud by tam nebyl, měl teprve následně zkusit telefonicky kontaktovat žalobce. Žalobce se dozvěděl o vykázání až poté, co mu policista druhý den zavolal, že se má dostavit na obvodní oddělení kvůli předání nějaké listiny, nespecifikoval však jaké. Žalobce nehovořil s policistou o tom, že je vykázán, a už vůbec o tom, že byl vykázán dne 23. 3. 2022 v 2:30 hod, neboť spal a měl vypnutý telefon. Rozhodnutí o vykázání bylo učiněno nepřiměřeně rychle, bezprostředně po podání vysvětlení poškozené, rozhodnutí nebylo odůvodněné, a je proto nepřezkoumatelné.
10. Z uvedených důvodů žalobce navrhoval, aby soud vyslovil, že popsany zásah ze strany žalované byl nezákonný, žádal po žalované nahradit náklady řízení.

II. Vyjádření žalované

11. Žalovaná soudu uvedla, že podklady k posouzení situace byly získány ze spisů pod č. j. X, č. j. X a osobním pohovorem prap. X a dotazem na integrované operační středisko.

12. Dne 23. 3. 2022 v 1:13 hod. bylo na linku 158 učiněno oznámení ženy, že se nachází na autobusové zastávce a žádá o příjezd hlídky policie, neboť na OOP Vesec žádného policistu nezastihla. Na místo byla vyslána hlídka OOP Vesec, která ztotožnila oznamovatelku jako Jaroslavu Milerovou. Ohrožená osoba byla spoře oděna, rozrušená a uvedla, že po incidentu s žalobcem opustila byt balkónem. Byla převezena na OOP Vesec, kde bylo zjištěno, že byla žalobcem již fyzicky napadena a byl na ni činen psychický nátlak, oznámení bylo učiněno dne 15. 3. 2022 v 20:15 hod. Po tomto oznámení k vykázaní žalobce nedošlo, absentovalo vyhodnocení situace dle diagnostické metody SARA DN. Proto v souvislosti s přijetím dalšího oznámení vyhodnocení touto metodou policisté provedli a spisový materiál doplnili o záznam, že se jedná o případ domácího násilí a je na místě žalobce vykázat. Zjištěné závěry spolu s následnou výpovědí ohrožené osoby ze dne 23. 3. 2022 tomuto korespondovaly. Po těchto úkonech byla ohrožená osoba odvezena do místa bydliště za účelem provedení kontroly, zda se stále na místě zdržuje žalobce. Z důvodu útěku z bytu nedisponovala klíči, proto bylo s jejím souhlasem vstoupeno do bytu přes balkon v přízemí, kde byly nalezeny klíče, přítomnost žalobce nebyla zjištěna.
13. K jednotlivým žalobním bodům žalovaná zdůraznila, že se v případě vykázaní jedná o preventivní opatření, podala výklad relevantního zákonného ustanovení. Poukázala též na rozsudek NSS ze dne 28. 5. 2015, č. j. 2 As 146/2014-38, ze kterého vyplývá, že zásah by bylo možné považovat za souladný se zákonem, i pokud by se zakládal pouze na subjektivních informacích od ohrožené osoby, pokud by byly závažné a věrohodné, a současně by v konkrétní situaci nebylo možné další indicie získat nebo ty stávající verifikovat bez neúměrného rizika, že by ohrožené osobě mohla být nezbytná ochrana odeprána a nepříznivý následek by v důsledku toho skutečně nastal. Taková situace nastala, neboť fyzický útok, vyhrožování smrtí, vniknutí do bytu nečekaně balkónem a předešlé útoky ze strany žalobce oznamované dne 15. 3. 2022 byly natolik závažné, že reálně hrozilo akutní nebezpečí ohrožení života a zdraví ohrožené osoby. Věrohodnost jí uváděných skutečností byla dána dramatickými okolnostmi způsobu druhého oznámení dne 23. 3. 2022. Okolnosti oznámení útoku a fakt, že ohrožená osoba působila rozrušeně, v kontextu s předchozím oznámením vyžadovaly zásah žalované a rozhodnutí o vykázaní, které nemělo odkladu, neboť nebyl časový prostor pro důkladnější ověření pravdivosti tvrzených skutečností, i z důvodu pozdní noční doby učiněného oznámení.
14. Není pravdou, že se policisté nesnažili žalobce kontaktovat. Žalobce nebyl policejní hlídkou v bytě zjištěn, telefonický hovor se podařilo uskutečnit až v pozdějším čase. Žalobce byl srozuměn s vykázaním ze společného obydlí dne 23. 3. 2022, tedy v den provedení vykázaní. Uvedl, že již odevzdal klíče od bytu a dohodl se na okamžité výpovědi z nájmu. Dále uvedl, že do bytu již nebude chodit a dostaví se na OOP Vesec za účelem podepsání formulářů k vykázaní, což následně učinil. Proti vykázaní nepodal po řádném poučení námitky.
15. K námitce neprovedení šetření před vykázaním žalovaná uvedla, že domácí násilí je negativním jevem odehrávajícím se zpravidla za zavřenými dveřmi, kdy navenek nevykazuje žádné známky agrese, zpravidla sousedé i blízcí známí nic nepozorují. Z uvedených důvodů je získání a ověření objektivních informací v časové tísní složité a policisté musí reagovat i v kontextu dalších okolností, jako byl např. dramatický útek z domu v daném případě. Dále není pravdou, že by ohrožená osoba nevykazovala známky napadení. Indicií, že skutečně došlo k napadení, byla její rozrušenost a sporý oděv, způsob

a doba oznámení. Rovněž nemusela nutně mít na těle známky fyzického útoku, popsaný mechanismus udeření do tváře fackami a pěstí nemusí nutně způsobit podlitiny či jiné vizuální známky, přinejmenším v krátkém časovém odstupu po napadení. K nezajištění SMS komunikace, která by mohla dosvědčovat tvrzení ohrožené osoby, žalovaná konstatovala, že ta byla nucena při útoku zanechat svůj mobilní telefon v místě bydliště. Nikde nebylo uvedeno, že by bylo ohrožené osobě ze strany žalobce vyhrožováno prostřednictvím SMS či sociálních sítí, argument o nezajištění tohoto důkazního prostředku je irelevantní.

16. Dále žalovaná argumentovala tím, že danou noc sloužili na OOP policisté prap. X a prap. X, kteří měli stejné informace o případu a oba podíleli se na zpracování celého oznámení a oba se seznámili se skutečnostmi z předchozího oznámení. Policisté na základě získaných informací, které sdíleli současně, začali postupně vyplňovat jednotlivé formuláře, což není v rozporu s postupem při zpracování oznámení o protiprávním jednání. Protokolace nově uvedených skutečností formou úředního záznamu o podání vysvětlení po vyplnění dotazníku SARA DN není pochybením.
17. Bezpečí ohrožené osoby bylo v návaznosti na okolnosti případu nezbytné zabezpečit neprodleně, s ohledem na preventivní charakter úkonu vykázání policisté přistoupili k zajištění jejího bezpečí vykázáním žalobce jako násilné osoby ze společného obydlí. V té době měl žalobce užívací právo k bytu, disponoval klíčem od bytu, s ohledem na předchozí útoky bylo pravděpodobné, že k dalšímu napadení může dojít i ve velmi krátké době a prodlení by mohlo být bezpečnostním rizikem. Vykázání žalobce bylo zákonným a přiměřeným postupem v kontextu dostupných informací, proto žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítnul, náhradu nákladů řízení nežádala.

III. Replika

18. Žalobce s argumentací žalované nesouhlasil, trval na tom, že žalovaná pominula veškerou snahu kontaktovat žalobce v ranních hodinách. Nejednalo se o postup, který by výrazně věc komplikoval, a s ohledem na nutnost šetřit základní lidská práva žalobce se dal očekávat.

IV. Posouzení věci krajským soudem

IV. a) podmínky řízení

19. Podáním žaloby na ochranu před nezákonným zásahem žalované spočívajícím ve vykázání žalobce bylo zahájeno řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
20. Podle § 82 s. ř. s. *každý kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.*
21. Aktivní legitimace v řízení o zásahové žalobě svědčí každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu. Tvrzení o přímém zkrácení žalobce na právech postupem žalované, která jej vykázala ze společného obydlí postupem podle § 44

zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“), je konkrétní a reálné. Z judikatury správních soudů vyplývá, že tvrzené jednání pojmově může představovat nezákonný zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2009, č. j. 5 As 84/2008-81; rozsudky NSS i krajských soudů dostupné na www.nssoud.cz). Podmínku aktivní legitimace žalobce má soud za splněnou.

22. Pokud jde o legitimaci pasivní, není sporu o tom, že vytýkané jednání je přičitatelné žalované (srov. např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 9. 2019, č. j. 15 A 209/2018-86).
23. Žaloba byla podána dne 20. 5. 2022, tedy v dvouměsíční subjektivní i jednoroční objektivní lhůtě od tvrzeného nezákonného zásahu ze dne 23. 3. 2022, a podle § 84 odst. 1 s. ř. s. je včasná.
24. U deklaratorních zásahů není nutné trvat na vyčerpání jiných právních prostředků ochrany ve smyslu § 85 s. ř. s., žaloba je tedy přípustná.

IV. b) ústní jednání

25. K posouzení důvodnosti žalobních námitek nařídil soud ústní jednání. Dospěl k závěru, že je třeba ověřit konkrétní okolnosti, za nichž k vykázání v ranních hodinách dne 23. 3. 2022 došlo. K této otázce lze odkázat na rozsudek NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 62/2012-18, podle něhož je při přezkumu zákonnosti zásahu spočívajícího ve vykázání osoby ze společného obydlí často nutné nařídít ústní jednání, aby bylo zřejmé, za jakých okolností k vykázání došlo.
26. Při ústním jednání setrvali účastníci na svých stanoviscích.
27. Soud v souladu s § 77 s. ř. s. provedl dokazování. Konkrétně vyjádřením operačního odboru žalované ze dne 20. 7. 2022, CD s audiozáznamem operačního střediska ze dne 23. 3. 2022 o telefonickém hovoru neznámé ženy na linku 158 dne 23. 3. 2022 v ranních hodinách a telefonických hovorech mezi operačním střediskem a policejní hlídkou. Z trestního spisu vedeného na žalobce jako obviněného bylo provedeno dokazování úředním záznamem o podání vysvětlení ohroženou osobou ze dne 15. 3. 2022, č. j. X, dotazníkem SARA DN ze dne 23. 3. 2022, č. j. X, a úředním záznamem o podání vysvětlení ohroženou osobou ze dne 23. 3. 2022 v 1:44 hod., č. j. X. Nato soud přistoupil k výsledku policistů prap. X a prap. X, kteří inkriminovanou noc řešili oznámení napadení ohrožené osoby žalobcem a činili příslušné administrativní úkony v souvislosti s vykázáním, a dále nprap. X, který vyhotovil úřední záznam o telefonickém hovoru s žalobcem ze dne 23. 3. 2022, č. j. KRPL-30016-6/ČJ-2022-180518, jehož obsah žalobce zpochybňoval.
28. Pokud žalobce navrhoval doplnění dokazování lékařskou zprávou o vyšetření ohrožené osoby ze dne 24. 4. 2022, jejími fotografiemi, exportem dat a dotazem žalované na osobu žalobce, dále usneseními okresního a krajského soudu ve věci nařízení předběžného opatření, soud pro nadbytečnost tyto důkazy neprovedl. Z téhož důvodu nevyhověl ani důkaznímu návrhu žalované, která úředním záznamem o výpovědi žalobce ze dne 6. 4. 2022 navrhovala prokázat, že žalobce svoje jednání vůči ohrožené osobě, k němuž mělo dojít dne 23. 3. 2022, potvrdil. Blížší důvody svého postupu soud rozvede následně.

29. Po provedeném dokazování právní zástupkyně žalobce v závěrečném návrhu zdůraznila závěry rozsudku NSS ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Aps 11/2013-39. Trvala na tom, že pokud se policisté domnívali, že se žalobce nachází v bytě nedaleko, měli se před vykááním do bytu dostavit a ověřit, zda je žalobce na místě, vytěžit ho a zjistit jeho verzi, teprve poté ho případně vykázat. Nesouhlasila s tím, že telefonické vykáání splňuje podmínku ústnosti. Možnost vykázat osobu ze společného obydlí je *lex specialis*, je třeba trvat na osobním kontaktu policistů a vykazované osoby. Teprve pokud by na místě policisté žalobce nenalezli, bylo by možné, po učinění nějakého pokusu ho telefonicky kontaktovat, případně po vyvození závěrů z místního šetření, např. i od sousedů, uvažovat o vykáání v nepřítomnosti. Současně právní zástupkyně žalobce trvala na tom, že bylo třeba k ověření verze ohrožené osoby provést další úkony. Žádnou takovou snahu policisté v daném případě nevykázali. Učinila-li ohrožená osoba oznámení dne 15. 3. 2022, žalobce o tom nebyl zpraven, nijak se nemohl uvedeným skutečnostem bránit, k dané věci neproběhlo další šetření. Pokud následně v dubnu žalobce spor potvrdil, jednalo se o vyjádření po vykáání a událost žalobce vyličil odlišně od ohrožené osoby. Také stanovisko Veřejného ochránce práv 1214/2015/VOP zdůraznilo potřebu ověřit před vykááním tvrzení ohrožené osoby. Právní zástupkyně žalobce proto setrvala na návrhu na určení nezákonnosti zásahu vůči žalobci.
30. V závěrečném návrhu žalovaná zdůraznila, že se jednalo o krizovou situaci závažného obvinění, ve smyslu rozsudku NSS ze dne 28. 5. 2015, č. j. 2 As 146/2014-38, kdy policisté do 24 hod. od oznámení museli vykáání zrealizovat, aby zabezpečili ochranu ohrožené osoby. Žalovaná poukázala na to, že již v nočních hodinách policisté žalobci volali, aby ho seznámili s vykááním, aby nekontaktoval ohroženou osobu, současně ho při prvním telefonickém kontaktu s vykááním seznámili a vyzvali ho, aby se dostavil na OOP, kde byla dodržena zásada ústnosti. Žalovaná trvala na stanovisku, že vykáání učinili policisté v souladu se zákonem.

IV. c) zjištěné skutkové okolnosti případu

31. Na základě spisového materiálu předloženého žalovanou a na základě výsledků provedeného dokazování vycházel soud při posouzení věci z následně zjištěného skutkového stavu, který tu byl v době zásahu v souladu s § 87 odst. 1 věta druhá s. ř. s.
32. Z vyjádření operačního odboru žalované ze dne 20. 7. 2022 ve spojení s audiozáznamem operačního střediska ze dne 23. 3. 2022 vyplynulo, že dne 23. 3. 2022 v 1:13 hod. volala na tísňovou linku 158 neznámá žena, po předání telefonu mužem, který se představil, a žádala o příjezd policejní hlídky na OOP Vesec za účelem nahlášení události. Operační středisko na místo vyslalo hlídku. Posléze hlídka operačnímu středisku telefonicky sdělila, že žena nahlásila domácí násilí, hlídka s ní odjíždí do jejího bydliště na shora uvedenou adresu s tím, že se bude vykazovat z obydlí.
33. Tyto skutečnosti byly následně potvrzeny v podstatných rysech shodnými svědeckými výpověďmi prap. X a prap. X. Ti popsali, že po telefonátu s operačním střediskem vyjeli na OOP Vesec, po cestě naložili ohroženou osobu, se kterou odjeli na OOP Vesec. Zde ohrožená osoba učinila oznámení, po příslušném poučení podala vysvětlení, byly učiněny potřebné administrativní kroky. Ze shodných svědeckých výpovědí policistů dále vyplynulo, že ohrožená osoba byla spoře oděna, ačkoli byl březen, byla rozrušená, bez osobních věcí, telefonu a klíčů od bytu. Popsala fyzické napadení a krádež telefonu

žalobcem. Oba svědci dále shodně uvedli, že oba byli přítomni oznámení ohrožené osoby a jejímu výslechu, který protokoloval prap. X, zatímco prap. X protokoloval vykázaní. Oba policisté po výpovědi ohrožené osoby vyhodnotili situaci tak, že je namístě žalobce vykázat, neboť její výpověď působila věrohodně, a také s přihlédnutím k tomu, že před týdnem ohrožená osoba oznamovala obdobnou událost. Dle výpovědi prap. X se již na OOP snažili žalobce telefonicky kontaktovat, ale neúspěšně. Po ukončení administrativních úkonů na OOP policisté odvezli ohroženou osobu do bytu na uvedené adrese, který se nachází odhadem asi 1 km od OOP. Oba policisté na základě informací od ohrožené osoby předpokládali, že se žalobce nachází v bytě ohrožené osoby, kde ho však nezastihli.

34. Svědeckým výpovědím o vyplnění příslušného dotazníku, vyslechnutí ohrožené osoby na úřední záznam a učinění příslušných administrativních úkonů na OOP Vesec korespondují provedené listinné důkazy. Pod č. j. X byl dne 23. 3. 2022 prap. X vyplněn dotazník SARA DN, podle kterého se žalobce na ohrožené osobě dopouští opakovaného násilí, které se stupňuje. Jde o výhrůžky ublížením na zdraví, fackování, bytí pěstí. Výsledkem byl závěr o splnění podmínek pro vykázaní násilné osoby.
35. Dle úředního záznamu č. j. X podala ohrožená osoba ve věci vysvětlení v 1:44 hod.. Uvedla, že do bytu přijela dne 22. 3. 2022 cca v 21:00 hod., žalobce tam nebyl, měl se odstěhovat dne 20. 3. 2022 a následně měl odevzdat klíče od bytu a odvézt si televizor. Přibližně ve 23:00 hod. si šla zakouřit na balkon, když otevřela dveře, žalobce vtrhl do bytu z balkonu bytu, který je v přízemí. Poté po ní vyžadoval odevzdání mobilního telefonu, ona se bála s ohledem na dřívější incidenty a mobilní telefon vydala. Žalobce začal mobilní telefon prohledávat, přitom jí řekl, že ji zabije, že jí dá facku. Následně ji fyzicky napadl dvěma fackami pravou rukou do tváře, poté ji shodil z gauče na zem, dal jí pěstí do levé líce. Dalších výhrůžek se žalobce dopustil v kuchyni, kde jí řekl, že než aby ji zabil, dá jí nějaké prášky, aby umřela, a šel hledat léky. Nakonec jí léky nepodal a řekl jí, že si udělají výlet do lesa. Ona se odešla obléknout do obývacího pokoje, řekla, že si jde zakouřit a z důvodu obavy o své zdraví a dalšího napadení využila situace a přes balkon utekla na policii Vesec. Neměla jak policii zavolat, půjčila si od neznámého muže mobilní telefon, aby přivolala pomoc na lince 158, poté pro ni přijela hlídka policie.
36. Z úředního záznamu č. j. X ze dne 15. 3. 2022 vyplývá, že uvedeného dne v 20:15 hod. se dostavila na OOP Vesec ohrožená osoba, aby učinila oznámení o psychickém a fyzickém nátlaku ze strany žalobce. Popsala psychické vydírání, při kterém jí žalobce opakovaně zdůrazňoval, že jí zkroutí nohy, profackuje ji, rozbije jí telefon a že nemá šanci od něj utéct. Dále popsala incident asi 2 měsíce zpátky, kdy ji žalobce fyzicky napadl, dal jí facku přes obličej, následně ji odvezl k její matce, kde ji vlácel po chodníku. Jak již bylo uvedeno, ze svědeckých výpovědí obou policistů vyplynulo, že toto předchozí oznámení o dřívějších incidentech měli policisté k dispozici.
37. Policisté před přistoupením k vykázaní nečili ve věci další úkony, ohrožená osoby nevykazovala takové známky zranění, které by vyžadovali přivolání lékařské pohotovosti, dle výpovědi prap. X jevila známky zarudnutí na tváři, podle prap. X vARsi stěžovala na bolest hlavy. Podle prap. X se nesnažili vytěžit žádné svědky, neboť ohrožená osoba neuváděla, že na místě byly přítomny nějaké další osoby či sousedi. Oba policisté měli za to, že již na základě skutečností zjištěných na OOP je třeba vykázat žalobce.

38. Dne 23. 3. 2022 v 2:30 hod. byl dle obsahu úředního záznamu č. j. X žalobce vykázán dle § 44 zákona o policii ze společného obydlí na adrese X, Liberec, které obývá s ohroženou osobou a dvěma nezletilými dětmi, jakož i z bezprostředního okolí v okruhu 100 m od uvedeného obydlí a ohrožených osob na dobu 10 dnů. Vykázání bylo odůvodněno tím, že na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem k předcházejícím útokům žalobce vůči ohrožené osobě lze důvodně předpokládat, že se proti ohrožené osobě dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví, svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti.
39. Tvrzení obou svědků, že následně odjeli s ohroženou osobou do bytu, kde se měl zdržovat žalobce, koresponduje úřední záznam č. j. X. Dle jeho obsahu se v 2:45 hod. hlídka OOP Vesec dostavila s ohroženou osobou do bytu na shora uvedené adrese, kde se měl zdržovat žalobce, který měl být vykázán. Policejní hlídka provedla kontrolu bytu, zjistila, že se žalobce v bytě nenachází. Ohrožená osoba byla poučena o podmínkách, právech a povinnostech ve vztahu k vykázání. Téhož dne podepsala písemné poučení v tomto směru. Na místě se policisté nesnažili vzhledem k tomu, co předtím ohrožená osoba vypověděla, vytěžít sousedy. Další kontakty na žalobce zjišťovány nebyly s ohledem na to, že vykázání již bylo provedeno a žalobce nebral telefon.
40. O vykázání ze společného obydlí se žalobce dozvěděl ráno dne 23. 3. 2022 na základě telefonického hovoru s nrap. X, jak vyplývá z úředního záznamu č. j. X a svědecké výpovědi tohoto policisty. Podle obsahu úředního záznamu nrap. X telefonicky hovořil s žalobcem, žalobce byl srozuměn s vykázáním ze společného obydlí. Uvedl, že již odevzdal klíče od bytu, jiné nemá a dohodl se na okamžité výpovědi z nájmu bytu. Dále přislíbil, že do bytu nebude chodit a po předchozí telefonické domluvě se dostaví za OOP Vesec, aby podepsal vykázání. Obsah úředního záznamu potvrzuje i svědecká výpověď nrap. X, který výslovně uvedl, že s žalobcem telefonicky hovořil někdy poté, co se v 7:00 hod. ráno dostavil do služby a dostal pokyn, aby žalobce o vykázání v nočních, resp. ranních hodinách informoval. V tomto smyslu ho poučil, sdělil mu, aby se dostavil na OOP Vesec, aby podepsal potvrzení o vykázání.
41. Žalobce se následně na OOP Vesec dostavil, o čemž svědčí jím podepsané potvrzení o vykázání pod č. j. X i poučení o právech a povinnostech vykázané osoby. V potvrzení o vykázání byl uveden čas podpisu dne 23. 3. 2022 v 9:00 hod. Z toho lze dovodit, že předchozí telefonický hovor mezi nrap. X a žalobcem proběhl někdy mezi 7:00 a 9:00 hod. Proti vykázání žalobce nepodal ústně na místě ani následně písemně námitky.
42. Soud neprovedl dokazování exportem dat z ETR a dotazem na osobu žalobce, neboť tyto důkazy nesměřovaly k prokázání okolností rozhodných pro posouzení věci. Stejně tak bylo nadbytečné provádět dokazování úředním záznam o výsledku žalobce ze dne 6. 4. 2022, neboť se jednalo o důkaz, který byl pořízen až po využití oprávnění vykázat žalobce ze společného obydlí a jeho obsah by postup policie nemohl

IV. d) právní posouzení věci

43. Právní úprava oprávnění policisty vykázat tzv. násilnou osobu ze společného obydlí s ohroženou osobou je obsažena v § 44 zákona o policii.
44. Podle § 44 odst. 1 věta první zákona o policii platí, *lze-li na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky, důvodně předpokládat, že se osoba dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti*

lidské důstojnosti, je policista oprávněn vykázat tuto osobu z bytu nebo domu společně obývaného s útokem ohroženou osobou (dále jen „společné obydlí“), jakož i z bezprostředního okolí společného obydlí.

45. Podle § 44 odst. 3 zákona o policii, *vykázání oznámí policista ústně vykázané i ohrožené osobě a vyhotoví potvrzení o vykázání, které jim předá proti podpisu. Součástí potvrzení o vykázání je vymezení prostoru, na který se vykázání vztahuje, uvedení totožnosti ohrožené a vykázané osoby, poučení o právech a povinnostech vykázané osoby a adresa útvaru policie, u kterého si může vyzvednout kopii úředního záznamu o vykázání. Odmítne-li ohrožená nebo vykázaná osoba potvrzení o vykázání převzít nebo odmítne-li písemně potvrdit jeho převzetí, policista tuto skutečnost uvede v úředním záznamu.*
46. Podle § 44 odst. 4 zákona o policii, *není-li vykázaná osoba vykázání přítomna, poučení o jejích právech a povinnostech v souvislosti s vykázáním jí policista poskytne při prvním kontaktu. Je-li to možné, policista této osobě předá potvrzení o vykázání, v opačném případě ji poučí o možnosti převzít potvrzení o vykázání a kopii úředního záznamu o vykázání u příslušného útvaru policie; součástí poučení je i údaj o adrese tohoto útvaru.*
47. Z rozsudku NSS ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 62/2012-18, vyplývá, že důvodný předpoklad budoucího útoku se musí opírat „o konkrétní objektivní skutečnosti, svědčící v případě vykázání o pravděpodobnosti budoucího útoku vykázané osoby. Provedení vykázání se tak nemůže zakládat kupříkladu pouze na subjektivních informacích a výpovědích ohrožené osoby, které nejsou podloženy objektivními skutečnostmi; nicméně takovými objektivními skutečnostmi, které mohou sloužit jako rozumný podklad pro vykázání, mohou být například i viditelná zranění ohrožené osoby, výpovědi sousedů atd.“
48. K požadavku na objektivně zjištěné skutečnosti zakládající důvodný předpoklad budoucího útoku NSS v rozsudku ze dne 28. 5. 2015, č. j. 2 As 146/2014-43, dodal: „*Zásah by bylo možné považovat za souladný se zákonem, i pokud by se zakládal pouze na subjektivních informacích od ohrožené osoby, jež by však byly závažné a věrohodné, a současně by v konkrétní situaci nebylo možné další indicie získat nebo ty stávající verifikovat bez neúměrného rizika, že by ohrožené osobě mohla být nezbytná ochrana odepřena a nepříznivý následek by v důsledku toho skutečně nastal. Opatřit ovšem objektivizovaný podklad pro předpoklad blížícího se útoku proti lidské důstojnosti je velmi obtížné, zejména neproniknou-li projevy nesouladu ve společném soužití osob za stěny jejich obydlí, jako v tomto případě (šetření v sousedství žádné poznatky nepřineslo). Proto je potřeba obzvlášť pečlivě hodnotit věrohodnost výpovědi osoby, která tvrdí, že byla vícekrát napadena a nyní se obává útoku dalšího. Policisté mají nelehký úkol vážit, zda je zde rozumná pravděpodobnost, že některý ze zákonem předvídaných typů útoku nastane. Za tím účelem musí též vyhodnotit, zda je potřeba poskytnutí ochrany ohrožené osobě akutní, nebo zda je zde časový prostor pro ověření pravdivosti informací, s nimiž na policejní služebnu přišla.“*
49. Po zasahujícím policistovi nelze vyžadovat, aby před přikročením k vykázání nabyt úplné jistoty, že pokud násilná osoba nebude vykázána, dopustí se nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvlášť závažného útoku proti lidské důstojnosti ohrožené osoby. Nelze pominout preventivní smysl institutu vykázání. Na druhou stranu je třeba připomenout, že vykázání, jehož smyslem je bezesporu ochrana ohrožené osoby, zároveň citelně zasahuje do soukromého a rodinného života, tedy do základních práv vykázané osoby, proto k němu nemůže být přistupováno svévolně a bez řádného uvážení.

50. Dále je třeba vyzdvihnout, že vykázání je faktickým pokynem, kterému je osoba, vůči které vykázání směřuje, povinna vyhovět. Vzhledem k tomu, že jde o faktický pokyn, obvykle činěný na místě, kde se vykazovaná osoba nachází a kde je třeba zajistit ochranu ohrožené osoby, ustanovení § 44 odst. 3 zákona o policii předpokládá ústní formu tohoto úkonu. K dané otázce NSS v rozsudku ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Aps 11/2013-39, dovedil, že vykázání ze společného obydlí postupem dle § 44 odst. 3 zákona o policii nelze provést telefonicky, neboť taková forma nenaplní zákonem obligatorně stanovenou podmínku ústnosti tohoto úkonu. Současně NSS konstatoval: *„Nejvyšší správní soud si je vědom skutečnosti, na kterou v napadeném rozsudku poukázal městský soud, že dle § 44 odst. 1 věty poslední tohoto zákona je možné tuto osobu vykázat i v její nepřítomnosti. V takovém případě pak policista postupuje dle § 44 odst. 4 zákona o policii, dle kterého „není-li vykázaná osoba vykázání přítomna, poučení o jejích právech a povinnostech v souvislosti s vykázáním jí policista poskytne při prvním kontaktu. Je-li to možné, policista této osobě předá potvrzení o vykázání, v opačném případě ji poučí o možnosti převzít potvrzení o vykázání a kopii úředního záznamu o vykázání u příslušného útvaru policie; součástí poučení je i údaj o adrese tohoto útvaru“ (důraz doplněn).*

Možnost vykázání osoby ze společného obydlí v její nepřítomnosti je však v zákoně o policii systematicky koncipována jako lex specialis k řádnému postupu vykázání, které policista provede při osobním kontaktu s vykazovanou osobou. Tento speciální postup je pak třeba aplikovat pouze v případech, kdy se policii nepodaří vykazovanou osobu dohledat nebo kdy se tato před policií dokonce skrývá. V žádném případě však k němu nelze přistoupit v případě, kdy policie má informaci o tom, kde se vykazovaná osoba nachází, a zároveň k jejímu zastižení není zapotřebí vyvinout nepřiměřeně velké úsilí (například nachází-li se vykazovaná osoba v zahraničí). Z tohoto důvodu není možné obhájit telefonické provedení vykázání s odkazem na možnost vykázání osoby v nepřítomnosti.“

51. V souzené věci z úředního záznamu o využití oprávnění vykázat žalobce ze společného obydlí č. j. X a rovněž ze svědeckých výpovědí policistů vyplynulo, že institut vykázání byl ze strany prap. X využit dne 23. 3. 2022 již v 2:30 hod. na OOP Vesec. Stalo se tak v nepřítomnosti žalobce po vyhodnocení oznámení o fyzickém násilí a vyhrožování, kterého se měl žalobce dopustit vůči ohrožené osobě, ve spojitosti se závěrem diagnostické metody domácího násilí po vyplnění příslušného dotazníku SARA DN a ve spojitosti s tím, že obdobné oznámení o fyzickém násilí a výhrůžkách ze strany žalobce ohrožená osoba učinila již dne 15. 3. 2022. Soud si je dobře vědom časové tísně, v níž se policisté v dané situaci nacházeli, a tlaku, pod kterým zjištěné okolnosti v brzkých ranních hodinách vážili. Jejich hodnocení oznámení ohrožené osoby jako věrohodného nelze upřít logiku. Pokud ohrožená osoba kontaktovala policii na tísňové lince 158 z vypůjčeného mobilního telefonu, byla v březnu v nočních hodinách spoře oděná, bez mobilního telefonu a bez klíčů od bytu, odkud měla před žalobcem utéci, byla rozrušená, a vylíčila opakující se fyzické útoky fackami a údery a slovní pohružky fyzickým násilím ze strany žalobce, a obdobné oznámení o domácím násilí učinila v nedávné době, nelze policistům vytýkat, že předpokládali další možné útoky ve smyslu § 44 odst. 1 zákona o policii ze strany žalobce.
52. Ovšem za situace, kdy byli na základě sdělení ohrožené osoby policisté přesvědčeni o tom, že se žalobce nachází v bytě, odkud ohrožená osoba utekla a který byl nedaleko, v dosahu

cca 1 km
od OOP Vesec podle výpovědi prap. X, bylo vykazání žalobce ze společného obydlí učiněné

na OOP Vesec již v 2:30 hod. v jeho nepřítomnosti předčasné. I podle obsahu úředního záznamu č. j. X o provedení kontroly společného obydlí se předmětný byt nacházel maximálně 15 min. od OOP Vesec a policejní hlídka jednoznačně předpokládala žalobcovu přítomnost v bytě, odkud měl být vykázán. Tomu ostatně také odpovídá telefonická informace prap. X operačnímu středisku, že hlídka na základě oznámení ohrožené osoby vyjíždí do terénu na shora uvedenou adresu, kde bude vykazovat. Přestože skutečnosti vyličené ohroženou osobou se, rovněž s ohledem na konkrétní okolnosti případu popsané shora, mohly jevit jako závažné a věrohodné, nejednalo se podle názoru soudu o případ předvídaný v rozsudku NSS

ze dne 28. 5. 2015, č. j. 2 As 146/2014-38. V daný moment totiž nešlo o situaci, kterou by nepřipadalo v úvahu verifikovat na místě, minimálně konfrontací s žalobcem, o němž policisté důvodně předpokládali, že bude setrvávat ve společném obydlí, odkud ho chtěli fakticky vykázat. Nelze současně vyloučit, že v místě společného obydlí, kde mělo k nahlášenému incidentu dojít a odkud měli policisté s úmyslu žalobce fakticky vykázat, mohli policisté zjistit další pro posouzení celé situace podstatné skutečnosti. V již citovaném rozsudku ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Aps 11/2013-39, NSS připustil, že přítomnost policie na místě, ze kterého má být osoba vykázána, není vždy podmínkou zákonnosti faktického úkonu vykázání, ovšem půjde spíše o výjimku. NSS konstatoval, že: „Pokud je vzhledem k okolnostem případu zřejmé, že by fyzická přítomnost policie na místě, ze kterého má být osoba vykázána, nepřinesla z hlediska § 44 odst. 1 zákona o policii žádné relevantní informace (například proto, že se zde vykazovaná ani ohrožená osoba aktuálně nezdržují, nebo proto, že ohrožená osoba netvrdí takové skutečnosti, jež by bylo potřeba fyzickým ohledáním místa ověřovat) a zároveň má z jiných zdrojů k dispozici dostatečná skutková zjištění, není její fyzická přítomnost na místě nezbytná ani z důvodu zjišťování skutkového stavu. Takový postup však musí být spíše výjimečný.“

53. Dle názoru soudu bylo proto vykázání žalobce ze společného obydlí dne 23. 3. 2022 již v 2:30 hod. v jeho nepřítomnosti ve smyslu § 44 odst. 4 zákona o policii učiněno v rozporu se zákonem. Byl zde časový prostor a možnost ověřit informace od ohrožené osoby alespoň v místě společného obydlí, kde se měl žalobce dle informací ohrožené osoby nacházet. Na tom nic nemění ani předchozí neúspěšný pokus policejní hlídky telefonicky kontaktovat žalobce v brzkých ranních hodinách na OOP Vesec.

54. Nezákonnost postupu žalované při vykázání žalobce v jeho nepřítomnosti v noci 23. 3. 2022 nemůže zhojit ani následný postup policistů v ranních hodinách, kdy byl žalobce dle úředního záznamu č. j. X telefonicky informován o tom, že byl ze společného obydlí vykázán. Pravdivost údajů zachycených v tomto úředním záznamu, jehož obsah žalobce sporoval, byla potvrzena svědeckou výpovědí nrap. X. Ten vypověděl, že žalobce telefonicky informoval o tom, že proběhlo vykázání jeho osoby, měl by se zdržet kontaktu s ohroženou osobou a měl by se dostavit na OOP Vesec k podpisu poučení vykázané osoby, s čímž souhlasil. Tento následný telefonický hovor, v rámci kterého byl žalobce informován o tom, že k vykázání jeho osoby již došlo, nenaplnuje požadavek ústnosti ve smyslu § 44 odst. 3 zákona o policii, jak žalovaná dovozovala ve svém závěrečném návrhu. Popsaný postup je v rozporu se shora citovanými závěry rozsudku NSS ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Aps 11/2013-39.

55. Další dílčí žalobní námitky nepovažoval soud za důvodné. Nezákonnost postupu žalované nelze dovozovat z toho, že vykázaní žalobce učinil prap. X, ačkoli to byl prap. X, který vyplňoval příslušný diagnostický dotazník SARA DN a sepisoval s ohroženou osobou úřední záznam o podaném vysvětlení pod č. j. X. Jak vyplynulo ze shodných svědeckých výpovědí prap. X a prap.X, oba policisté byli přítomni oznámení ohrožené osoby, vyplňování dotazníku a podání vysvětlení a disponovali stejnými informacemi, včetně informace o předchozím oznámení konfliktu mezi žalobcem a ohroženou osobou. V této souvislosti nicméně považuje soud za potřebné konstatovat, že výsledek diagnostické metody SARA DN v příslušném dotazníku sám o sobě obvykle nepostačuje k závěru o naplnění zákonných podmínek pro vykázaní osoby ze společného obydlí dle § 44 odst. 1 zákona o policii. Výsledek této diagnostické metody má být bezesporu významným vodítkem pro další postup policistů, jejichž povinností je závěr o důvodném předpokladu budoucího útoku vůči ohrožené osobě učinit na základě objektivně zjištěných skutečností, jak soud v návaznosti na judikaturu NSS konstatoval shora.
56. Nebylo pochybením, pokud vykázaní nepředcházelo lékařské vyšetření ohrožené osoby, jak se toho domáhal žalobce. Pokud ohrožená osoba nevykazovala takové známky zranění, které by vyžadovalo okamžité poskytnutí lékařské pomoci v nočních, resp. ranních hodinách, je logické, že byly činěny úkony směřující k poskytnutí ochrany ohrožené osoby. Jde ostatně o obvyklý postup, jak vypověděl prap. X, neboť v okamžiku, kdy není potřeba volat rychlou záchrannou službu, odkáží policisté oznamovatele, aby si následující den došel k lékaři pro lékařskou zprávu. Absence zcela viditelného, resp. vážného zranění však bez dalšího neznámá, že k popisovanému fyzickému násilí, případně k vyhrožování vzbuzujícímu silné obavy ohrožené osoby nedošlo. Dokazování lékařskou zprávou ze dne 24. 3. 2022 ani fotodokumentací pořízenou policií téhož dne při prohlídce těla ohrožené osoby soud neprováděl, neboť je měl za nadbytečné. Podstatné bylo, jak se věrohodnost výpovědi ohrožené osoby o fyzickém útoku jevila na základě konkrétních okolností policistům, kteří její oznámení přijímali.
57. Namítá-li žalobce absenci dalších objektivních důkazů, např. SMS komunikace, v níž by žalobce v minulosti či inkriminovaného dne ohrožené osobě vyhrožoval, nelze s ním souhlasit. Z podaného vysvětlení ohrožené osoby a vyplněného dotazníku SARA DN nevyplývalo, že by se slovní útoky ze strany žalobce vůči její osobě měly odehrávat také prostřednictvím SMS komunikace, či v rámci sociálních sítí. Nelze tedy policistům vytýkat, že zmiňované důkazy pro posouzení věci neopatřili.
58. Žalobce dále upozornil na skutečnost, že usnesení Okresního soudu v Liberci ze dne 30. 3. 2022, č. j. 0 Nc 8005/2022-13, o nařízení předběžného opatření, jímž bylo žalobci uloženo, aby se zdržel kontaktu s ohroženou osobou, bylo usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 10. 5. 2022, č. j. 36 Co 134/2022-37, zrušeno, neboť nebyly dány podmínky pro jeho vydání. To podle žalobce dokládá, že nebyly splněny podmínky ani pro policejní vykázaní. K této otázce soud konstatuje, že dle judikatury NSS (viz dříve zmíněný rozsudek ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 62/2012-18), existují mezi vykázaním policejním a soudním podstatné odlišnosti, a to jak z hlediska jazykového, tak z hlediska smyslu a účelu těchto institutů, jakož i podmínek jejich aplikace. Nároky kladené na tato opatření nejsou stejné, ale reflektují uvedené odlišnosti. Pro věc je tedy irelevantní, že odvolací civilní soud naposledy neshledal naplnění podmínek pro uložení předběžného opatření. Tato skutečnost sama o sobě nepředurčuje, zda pro vykázaní ve

smyslu § 44 zákona o policii zákonné podmínky splněny byly. Pro nadbytečnost proto soud neprovedl dokazování usnesením krajského soudu ani jemu předcházejícím usnesením okresního soudu, neboť to nemohlo ovlivnit závěry o zákonnosti zásahu žalované. Závěry o tom, zda bylo policejní vykázání učiněno v souladu s § 44 zákona o policii, si musel soud učinit sám.

59. Závěrem soud konstatuje, že na úřední záznam o vykázání nelze klást co do kvality odůvodnění takové nároky jako na správní rozhodnutí, případně vypořádání námitek proti vykázání ve smyslu § 44 odst. 6 zákona o policii (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Aps 11/2013-39), a nelze uvažovat o jeho nepřezkoumatelnosti. V daném případě úřední záznam o vykázání ve spojitosti s dalšími podklady ve spisovém materiálu žalované a provedeným dokazováním soudu umožnil zjistit, za jakých skutkových okolností policisté k vykázání žalobce přistoupili a jak procesně postupovali, mohl tak vykázání žalobce ze společného obydlí přezkoumat z hlediska dodržení podmínek stanovených v § 44 zákona o policii.

V. Závěr a náklady řízení

60. Soud na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že podmínky pro vykázání žalobce ze společného obydlí nebyly v posuzovaném případě splněny. V souladu s § 87 odst. 2 věta první s. ř. s. proto vyslovil, že zásahu žalované spočívající ve vykázání žalobce ze společného obydlí na shora uvedené adrese dne 23. 3. 2022 v 2:30 hod. byl nezákonný.
61. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož *nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.*
62. Žalobce byl se svou žalobou úspěšný, soud mu proto proti žalované přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce byl v řízení před soudem zastoupen advokátkou, náleží mu tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Tyto náklady spočívají v odměně advokátky za zastupování ve výši 3 x 3 100 Kč za 3 úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a účast u ústního jednání dne 7. 9. 2022 a v poloviční výši 1 550 Kč za 1 úkon právní služby spočívající v účasti na ústním jednání dne 9. 9. 2022, kdy došlo k vyhlášení rozsudku [§ 1 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), odst. 2 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a v paušální náhradě hotových výdajů advokátky ve výši 4 x 300 Kč za 4 úkony právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Soud tak přiznal žalobci náhradu nákladů připadajících na jeho zastoupení ve výši 12 050 Kč a dále v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. částku 2 581 Kč odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem 14 631 Kč. Dále žalobci náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 2 000 Kč. Celkem tedy přiznal soud žalobci na náhradě nákladů řízení částku 16 581 Kč a žalované uložil, aby tuto částku zaplatila k rukám právní zástupkyně žalobce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní

soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 9. září 2022

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu